

Петийтъ едвамъ що бѣ пристигналъ и още не бѣше успѣлъ да избърше пота отъ лицето си. Той е поклонникъ на Исляма—на главата му има чалма, при това зелена, емврска—и трѣбва да е съвсѣмъ правовѣренъ, защото пѣтешествува съ харема си. Тукъ же задъ плѣта сидѣше на могилната една Туркиня, съ яшмакъ и фереджа, а около нея пасеше магаре, натоварено съ покщнина.

Единъ отъ Каракачанинѣ послѣдна новийтъ гостенинъ и се здрависа съ него.

— Гора съ гора нѣма да се срѣщнатъ, а человекъ съ человекъ ще се срѣщнатъ. Кой би помислилъ че ний ще се видимъ послѣ всичко, което се случи!

— И снова прѣмина, и това ще мине; види се че такава е сѣдбата, щото да се срѣщаме.

— Вѣрата настъ ни раздѣля, но занаята съединява.

— Истина е; той ни свѣрва още повече за свѣщенъ дългъ, защото послѣдний е въ нашата вселя, а първата не.

Другийтъ Каракаченинъ си полуотвори заспалитѣ очи.

— Праздно вий бърборите, не за това ний дойдохме. Каввай, приятелию Димчо, защо ти си ни свикалъ.

— Наведнѣжъ двѣ плѣчки се намъчатъ, и двѣтъ тлѣсти. Валията испраща отъ Рушукъ въ Стамбулъ четири хиляди кисеи чисто злато. Търговцитѣ, увѣрени че при такава пратка ще има силенъ конвой, сѣщо проваждатъ въ столицата двадесетъ и четири юкя злато и сребро. Славна плѣчка! Подиръ три дена тѣ ще пристигнатъ въ Котелъ, навѣрно подъ силна защита; ще има ганти, а може би и киница. Слѣдъ шестъ дена валията испраща отъ Едрене тридесетъ юкя *илтизамъ**) на Високата Порта; въ тойзи транспортъ сѣщо ще има търговски пратки. Въ Едрене има много рай и Френци, тѣ сж търговци богати. Тѣзи плѣчка е богатата!

Съндивийтъ Каракачанинъ се усмихна.

— Котленската работа азъ земамъ върху себе си; азъ познавамъ тамкашнитѣ мѣста и тамкашнитѣ обичаи.

*) Илтизамъ—данѣци.